

Čís. 8645.

Uznal-li odvolací soud odvolání za podané včas, máje za to, že šlo o věc prázdninovou, a vyřídil-li je věcně, jest jeho názor závazným při řešení otázky, zda nelze povolit exekuci na základě rozsudku prvního soudu, ježto nenabyl dosud právní moci, a to i pro nejvyšší soud.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1929, R I 1067/28.)

Rozsudkem ze dne 14. června 1928 byly vymáhajícímu věřiteli přisouzeny proti dlužníku útraty, jichž zaplacení se domáhal vymáhající věřitel exekucí, o niž tu jde. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Rozsudek ze dne 14. června 1928 Ck I a 395/28-4, kterým strana povinná byla odsouzena zaplatiti straně vymáhající procesní útraty, jež vymáhající věřitel nyní exekučně vydobývá, byl doručen straně žalující (povinné) dne 22. června 1928; rozsudek mohl tedy nabýti vzhledem k soudním prázdninám právní moci teprve uplynutím 6. září 1928, kdy však došel na soud spis odvolací, o němž dosud rozhodnuto nebylo. Návrh na povolení exekuce k vydobytí podán byl již 7. srpna 1928, tedy před právní mocí rozsudku, která vůbec ještě nenastala. Neměla tedy exekuce býti povolena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs napadá názor rekursního soudu, že ve sporu Ck I a 395/28 nešlo o věc prázdninovou, že proto rozsudek vyneseny v tomto sporu dne 14. června 1928 a doručený žalující straně dne 22. června 1928 mohl vzhledem k soudním prázdninám nabýti právní moci teprve dne 6. září 1928 a že tedy povolení exekuce dne 8. srpna na základě tohoto rozsudku stalo se ještě před jeho pravomocí a tudíž neprávem. Než otázkou, zda v označeném sporu šlo o věc prázdninovou či neprázdninovou, nelze se vůbec obírat, ježto odvolací soud považoval odvolání podané žalující stranou proti zmíněnému rozsudku dne 6. září 1928 za včas podané a je věcně vyřídil, čímž o otázce pravomoci rozsudku rozhodl způsobem i pro nejvyšší soud v této exekuční věci závazným. Nebyl-li však podle toho rozsudek dne 8. srpna, kdy exekuce byla povolena, vůbec ještě pravoplatným, stalo se povolení exekuce ovšem neprávem.

Čís. 8646.

Účastníkům není volno, by úmluvou prodloužili účinnost soudcovského zástavního práva nad jednorocní lhůtu § 256 ex. ř.

Zastavením prodejového řízení podle § 200 čís. 3 ex. ř. se lhůta podle § 256 ex. ř. ani nestaví ani nepřerušuje.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1929, R I 1077/28.)